

[Ole Olsen]

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. [af Aksel Pedersen (V), Hagen Hagensen (KF), Bollmann (CD), Arne Bjerregaard (KrF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 51. Fremsat 14/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lovforslaget går i al korthed ud på at ændre beskatningsreglerne for særlig indkomst ved afståelse af fast ejendom, således at den prisstigning, der svarer til, hvad der er normalt for landbrugsejendomme i den pågældende egn, ikke bliver beskattet. Resultatet vil formentlig blive, at der kun i meget få tilfælde bliver tale om nogen beskatning, selv om fortjenesterne er af meget betydelig størrelsesorden.

Når jeg siger »formentlig« om resultatet af forslaget, skyldes det, at forslagsstillerne ikke har gjort sig den ulejlighed at regne på konsekvenserne af forslaget, og det er sådan set en uskik. Det var nogle af de samme forslagsstillere, som fremsatte et forslag, som ikke kan gennemføres, om en ændring af formueskattegrænsen. Der havde man heller ikke nogen beregninger af konsekvenserne af sit forslag.

Nu kommer man én gang til med et relativt vidtgående forslag uden i bemærkningerne eller andre steder at fremsige noget om konsekvenserne af forslaget. Det er helt sikkert, at det vil medføre et ganske betydeligt provenutab, men der er ikke en antydning af, hvor stort provenutabet bliver, ikke en an-

tydning af, hvor man så vil skaffe de adskillige hundrede millioner kroner, som provenutabet bliver af dette forslag.

Jeg synes naturligvis, at det er fuldstændig legitimt at fremsætte forslag af denne art, men det er lige så nødvendigt på grund af de pædagogiske hensyn, som politikere også må tage, ikke mindst venstre, konservative, centrum-demokraterne og formentlig også kristeligt folkeparti, at man bidrager til at redegøre for, hvad konsekvenserne er af de forslag, man fremsætter. Det har man ikke gjort i dette forslag, og det synes jeg er helt urimeligt og en meget dårlig behandling af andre partier og befolkningen, som skal vurdere et sådant forslag.

Jeg forstår også, at et af formålene med forslaget skulle være, at man ville tage hensyn til generationsskiftet. Nu er det således, at vi kunne gennemføre regler i nogenlunde samdrægtighed om ændringer i beskatningsforholdene for særlig indkomst ved generationsskifte i forbindelse med loven af 8. juni 1977. Det er min opfattelse, at denne lov virker ganske udmærket, og det er min opfattelse, at der er sat særdeles skub i generationsskiftet netop i medfør af denne lovgivning, så der er heller ikke noget belæg for den påstand.

Derudover ved de fire partier, som har fremsat forslaget, godt, at socialdemokraterne sammen med de radikale, som vedkender sig det, og centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti har forpligtet sig til at finde en rimelig beskatning af de egentlige kapitalgevinster. Man kunne egentlig nok være lidt brøsthøden over at se centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti med en sådan forpligtelse og et sådant løfte fremsætte dette forslag sammen med venstre og konservative, over for hvem man ikke har nogen forpligtelser eller har afgivet nogen form for løfte. Men man har afgivet løfter over for socialdemokraterne og de radikale, og det er almindelig anstændighed at holde de løfter, således som jeg ved at de radikale vil gøre det og socialdemokraterne altid har tilkendegivet at ville gøre det.

Så vidt jeg er orienteret, har vi nu gennemgået forslag til ændring af lov om særlig indkomstskat først fra kommunisterne, så fra fremskridtspartiet og nu fra venstre, konservative, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Det kendetegnende for alle forsla-

[Ministeren for skatter og afgifter]

gene er, at ingen af dem kan vedtages. Skulle vi så ikke prøve at starte på fornuftig, konstruktiv basis med forslag, der kan vedtages?

Karl Nielsen (S):

Forslaget, som de fire partier fremsætter, er en gammel kending, det er et forslag, vi har set tidligere.

Hovedtanken bag dette forslag er, at man ved beregning af særlig indkomstskat ved salg af en ejendom skal anvende et særligt ejendomspristal, som fastsættes på basis af prisudviklingen i de forskellige skyldkredse.

Hvis vi fulgte disse fire partiers intentioner, så ville den særlige indkomstskat, i hvert fald på jord og fast ejendom, stort set være ophævet. I hvert fald ville provenuet fra den særlige indkomstskat blive reduceret ganske betydeligt, og det dermed mistede provenu skulle så hentes hjem over de almindelige lønindkomster. Dette kan socialdemokratiet ikke medvirke til.

Derimod vil jeg godt opfordre de fire partiet, som har fremsat dette forslag, til at gå ind i en seriøs drøftelse af hele problematikken omkring de voldsomme værdistigninger på jord og fast ejendom, som vi ser i disse år. Hvis vi her i tinget kunne finde en fornuftig form for inddragelse eller indefrysning af, hvad der ligger ud over den almindelige prisstigning i samfundet, via en lovgivning herom, kunne man virkelig løse problemerne, også omkring generationsskiftet. Det ville være til gavn for de unge, som skal etablere sig, eller som skal overtage en erhvervsejendom, ligesom det ville løse en lang række andre problemer i samfundsøkonomien. Bare på lidt længere sigt ville en sådan løsning formentlig overflødiggøre loven om særlig indkomstskat m.v.

Da det ikke er et sådant forslag, vi behandler her i dag, skal jeg nøjes med at sige, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til det foreliggende lovforslags gennemførelse.

Ove Jensen (FP):

I det danske sprog har vi forskellige talemåder som f.eks. »man skal smede, mens jernet er varmt« og »man skal kende sin besøgelsestid«. De fleste kender disse udtryk og forsøger at rette sig herefter, men når man ser på, hvad partiet venstre har foretaget sig med hensyn til kapitalvindingsskatten, så får

man det bestemte indtryk, at venstres folketingsmedlemmer i hvert fald ikke kender disse ord. Hvis de gør det, så har de i hvert fald ikke rettet sig efter dem, når det rette tidspunkt har været inde til at mildne kapitalvindingsskatten. I foråret 1975 udarbejdede fremskridtspartiet mange ændringsforslag til lov om særlig indkomstskat, der, hvis de var blevet vedtaget, ville have givet kapitalvindingsskatten en sådan udformning, at den ville have været til at leve med, indtil der forhåbentlig snart kan skaffes et flertal for at ophæve den. De konservative, kristeligt folkeparti og CD tilsluttede sig de fleste af vore ændringsforslag, der står altså 47 mandater bag. Venstre kunne med sine daværende 42 mandater have sikret, at ændringsforslagene var blevet vedtaget, men venstre kendte som sagt ikke sin besøgestid.

Det er vel for at råde bod på denne fadsæse, at venstre nu igen kommer med dette lovforslag, som – det skal indrømmes – indeholder nogle små forbedringer af den særlige indkomstskat. Derfor vil vi støtte forslaget, men vil sandsynligvis under udvalgsbehandlingen stille ændringsforslag, der gør forslaget bedre. F.eks. er det helt forkert stadig væk at benytte den 13. alm. vurdering som udgangspunkt ved beregningen af skatten, fordi der ved den 13. alm. vurdering ikke blev vurderet ens. Det rammer i dag særlig hårdt i Vest- og Nordjylland, og det kan vel ikke være meningen, at en lov ikke skal virke ens i hele landet.

Hagen Hagensen (KF):

Der er fortsat ikke rimelige vilkår for handel med fast ejendom her i landet, og det er årsagen til, at vi sammen med andre partier fremsætter dette forslag, som bl.a. vil kunne lette generationsskiftet, og vi har i den forbindelse udstrakt det til at omfatte alle ejendomme.

Det er en naturlig ting for os, at man kan sælge sin ejendom til normalt prisniveau, uden at man derved skal skatte deraf. Det er det, forslaget i al sin enkelthed går ud på. Man vil gennem en indeksregulering kunne nå frem til, hvad normalt prisniveau vil være i de enkelte skyldkredse, og dermed kunne sikre, at folk ikke kommer af med skat, hvis de sælger til det, der er normal pris.

[Hagen Hagansen]

I øvrigt indeholder forslaget én ting mere. Det er, at den salgssum, der er aftalt mellem parterne, skal benyttes som udgangspunkt for de beregninger, der finder sted senere. Det har en vis betydning at få fastslået det, således at det står i selve loven. Så vil jeg godt i anledning af ministerens bemærkninger om fortjenester sige: ja men hvad er det dog for noget at tale om? Fordi vores krone går hen og bliver mindre værd, så skal man senere hen sige, at et stort beløb, som stort set ikke hidrører fra andet end, at vores krone er blevet mindre værd i årenes løb, er en fortjeneste, man har haft. Når man handler til et normalt prisniveau, kan der for mig at se ikke være tale om, at der ligger nogen form for fortjeneste.

Ministeren var så venlig at fortælle os, der har ansvaret for forslaget, at vi ikke havde gjort os den ulempe at regne på provenutabet. Det har vi ikke gjort. Der er ingen af os, der tror, at der er et synderligt provenutab deri, men nu kan vi jo høre ministerens beregninger, når vi når frem til udvalgsarbejdet. Som sagt tror jeg ikke på, at der er særlig meget provenutab i dette, men at det til gengæld vil lette uendelig meget.

Så var ministeren så flot at tage forskud på dette tings arbejde ved at føje en bemærkning til om, at man heller ikke havde regnet på provenutab, da der var tale om et lovforslag om ændring af formueskattegrænsen, fremsat af nogle partier. Men det blev heller ikke gennemført, sagde ministeren. Mig bekendt har det kun været til første behandling i det høje ting, men ministeren har måske en særlig form, hvori han ønsker lovforslagene behandlet.

Bollmann (CD):

Som ministeren nævnte, deltog CD dette forår sammen med andre partier i forhandlinger om og gennemførelse af en lempelse i kapitalvindingsskatten for familiehandler i landbruget, gældende for 1 år. Både med hensyn til tidsrammen og med hensyn til omfanget var flertallet vel enigt om, at denne lovændring ikke var tilstrækkelig. Dels er der hensynet til de øvrige handler i landbruget, dels er der også andre erhverv. Det er altså baggrunden for, at CD nu er medforslagsstiller til dette forslag.

Jeg vil gerne understrege, at der ikke i forslaget ligger nogen hindring for en forhandling i henhold til augustforlig I, hvad ministeren både tidligere og her i dag har beklaget sig over. Der er kun tale om almindelige handler i nærværende forslag. Vi vil naturligvis gerne møde til forhandling, hvis vi bliver indbudt. Hvis ministeren ville skabe et fornuftigt forhandlingsklima om dette problem, var det måske rimeligt, at han også lyttede til nogle af de CD-forslag, der er kommet frem, f.eks. om fiksering og aftrapning af grundskat og lejeværdi. Endelig er det jo regeringen selv, der ved indgåelse af augustforlig II har vist vejen med hensyn til selvstændige lovinitiativer. CD vil derfor naturligvis anbefale dette forslag.

Ole Olsen (SF):

Regeringen har gennem augustforligene knyttet sig stærkere og stærkere til højre side af salen, og nu ser regeringen, hvad den får for sin villighed. Der er opstået en ny borgerlig blok, som er vendt mod den politik, regeringen gik til valg på. Denne blok er nu kommet med et lovforslag, som i realiteten vil ophæve lov om særlig indkomstskat og lade alle værdistigninger i fast ejendom forblive på private hænder med alle de konsekvenser, det vil medføre.

Der er problemer med kapitalvindingskatten i den form, den har nu, det er erkendt af SF. Vi har i det lovforslag, som vi fremsatte i sidste samling, søgt en løsning på disse problemer. Jeg må lige i forbifarten bedrøve skatte- og afgiftsministeren med, at vi agter at genfremsætte forslaget. Der er jo ingen mangel på forslag.

Der er landmænd, som nu rammes for hårdt ved de regler, vi har. Men det største problem med den form for kapitalvindingskat, vi har nu, er nok, at den ikke rammer hårdt nok i langt de fleste tilfælde, og det erkendes jo af regeringen.

Det må derfor være på tide, at regeringen nu også erkender, at den er i færd med at sælge sig til den borgerlige blok, som vi ser manifestere sig i dag. Der kan samles et flertal for en rimelig beskatning af jord og fast ejendom her i salen. Regeringen må nu til at vælge side. Den bør optage reelle forhandlinger med alle de partier, der er interesserede i

[Ole Olsen]

at få disse problemer løst. Man skal i hvert tilfælde finde SF parat.

Det er vel et spørgsmål, om man ikke med dette lovforslag fra regeringens side burde føle sig løst fra den forpligtelse, man har efter augustforlig I. Jeg kan dårlig forestille mig, at regeringen ikke opfatter dette som en krigserklæring – eller skulle regeringen ligefrem opfatte det som et rimeligt forslag, en rimelig løsning af de problemer? Jeg kan ikke opfatte det som en rimelig løsning, og regeringen skulle heller ikke være i stand til at gøre det efter de udtalelser, som man fremsætter i andre situationer.

Kaj Hansen (DKP):

Forslaget angiver som sit hovedformål at lette generationsskiftet i landbruget, selv om det dog også drejer sig om andre faste ejendomme, men det er jo ikke ret længe siden, at der blev gennemført lovforslag, som gav en sådan lettelse.

Hvis dette forslag blev gennemført, ville det faktisk betyde, at værdierne af jord og fast ejendom ville gå i vejret. Det ville ikke lette generationsskiftet. Hvis man fjerner denne skat, så vil priserne på landbrugsejendomme stige. Det er da klart, at denne lettelse vil blive kapitaliseret, og det vil komme til at betyde, at landbrugsejendommene vil stige yderligere, og det vil forværre mulighederne for generationsskiftet.

Man har fat i den helt forkerte ende. Det, det i virkeligheden drejer sig om, er at bremse prisstigningerne på jord og fast ejendom. Det er jo det, der skal til for at lette generationsskiftet, og det indeholder forslaget ikke noget om.

Jeg forstår ikke ministeren, når han siger, at der ligger en række forslag omkring dette, som er et af de væsentligste problemer overhovedet for dansk økonomi. Så siger ministeren, at der ikke er nogen af dem, der kan gennemføres. Hvorfor ikke? Det kommunistiske forslag om indefrysning af de værdistigninger på jord og fast ejendom, som ligger over de normale prisstigninger i samfundet, havde jo en chance for at blive gennemført, hvis socialdemokratiet ville være med til at gennemføre det. Så ville der muligvis være flertal her i salen for det. Det er i og for sig det bedste af samtlige forslag, der ligger.

Jeg synes også, at socialdemokratiet har optrådt lidt kluntet i hele denne sag ved ustandselig at tale om beskatning af værdistigninger, også beskatning af værdistigninger på små parcelhuse, hvor der sidder arbejdere og tjener 70.000 – 80.000 kr. om året. Det er jo ikke det, vi skal have frem. Det, vi skal have frem, er, at den værdistigning, som er samfundsskabt, og som ligger over inflationen, skal båndlægges eller indefrysnes, hvilken sprogbrug man nu vælger, og det bliver nok den vej, man kommer til at gå på et eller andet tidspunkt.

Jeg forstår ikke rigtig hr. Hagen Hagensen, når han taler om, at ejendomme sælges til det normale prisniveau. Hvad forstår hr. Hagen Hagensen ved det normale prisniveau? Han forstår formodentlig den pris, som gårde og ejendomme handles til inden for et stort geografisk område. Men det er jo ikke det normale prisniveau. Hvad er i virkeligheden det normale prisniveau? Det er det prisniveau, som gælder for næsten alle andre varer her i landet, og det har vi jo udmærkede statistikker for. Men stigningen på jord og fast ejendom ligger langt over de normale prisstigninger i samfundet. Derfor er denne problemstilling altså ikke rigtig, der er absolut ikke tale om et normalt prisniveau.

Vi vil gerne være med til at løse generationsskiftet i landbruget, men vi tror, at det bedst sker gennem det forslag, vi har fremsat, og vi kan ikke se, at dette forslag bringer nogen løsning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er et bemærkelsesværdigt lovforslag, dette lovforslag om ændring af lov om særlig indkomstskat, som er fremsat af fire partier, nemlig venstre, konservative, centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti.

Det er bemærkelsesværdigt, at dette lovforslag om ændring af den særlige indkomstskat kun vedrører fast ejendom. Så vidt jeg har opfattet situationen omkring den særlige indkomstskat, så er den særlige indkomstskat urimelig i sine virkninger over for fast ejendom, og det er den også over for de andre formuegoder, der omsættes. Hvorfor mon de fire partier ikke har kunnet enes om at fremsætte forslag om en ændring af særlig indkomstskat? Er det mon, fordi byerhvervenes interesser ikke ligger venstre særlig stærkt på

[Bernhard Baunsgaard]

sinde, eller er det centrum-demokraterne, der ikke vil være med? Jeg ved, at de konservative er interesseret i det; det har jeg konstateret flere gange ved diskussioner her, og de har da også fremsat et særligt lovforslag – men ikke sammen med nogen af de tre andre partier – der skulle gribe ind over for den særlige indkomstskats urimelige virkninger inden for byerhverv. Jeg ved ikke, om vi får en opklaring af det forhold.

Der næst er forslaget bemærkelsesværdigt i en anden henseende. Der står nemlig – og det er vel hovedindholdet af forslaget – at den regulerede anskaffelsessum skal opgøres ved, at man giver et tillæg, der retter sig efter prisudviklingen på faste ejendomme. Dermed har venstre altså sammen med konservative, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne forladt enhver tanke om, at de samfundsskabte værdier skulle beskattes, for man kan jo ikke komme til at beskatte de samfundsskabte værdier, hvis man siger: alt, hvad prisudviklingen for fast ejendom tilsiger, det går fri for beskatning. Det var netop det, vi skulle fange op. Men det vil naturligvis give sig udtryk i det indeks for prisudviklingen, man taler om.

Det er meget rart – hvis det da er meningen – at det fremgår klart af lovteksten. Hvorfor ikke sige det ligeud her oppe fra talerstolen: vi synes, at de samfundsskabte værdier – dem, som hele samfundet har været med til at skabe – ikke skal beskattes. Derimod skal det, som den enkelte arbejder sig til, fortsat beskattes. Hvorfor ikke sige det ligeud? Sådan må man læse lovteksten, som er klar nok på det punkt, selv om den unægtelig ikke er klar nok på et andet punkt.

Der står her, at det er prisudviklingen på faste ejendomme. Da der ikke står andet om det i selve lovteksten, ja, så må det jo være et landsgennemsnit. Men i bemærkningerne, der svarer meget bedre til et tidligere lovforslag, siges der noget om, at man skal tage hensyn til den geografiske forskel. Det kan man ikke efter lovteksten. Det kan man selvfølgelig rette, hvis det er det, man ønsker, men det ville da være rart, om det fremgik her i dag, hvad det egentlig er, man vil. Men det kan man måske fortælle.

Jeg behøver vel ikke at tilføje, at da der reelt er tale om en afskaffelse af beskatning af samfundsskabte værdier, så har det ingen interesse for os radikale. Jeg håber derimod,

jeg kan få venstre til at støtte mig i det forslag om særlig indkomstskat, som jeg tidligere har fremsat og vil genfremsætte. Hvis det ikke lykkes at komme til enighed med socialdemokrater og de tidligere augustforligspartier, hvad der synes at være udelukket efter dette forslag, så vil jeg genfremsætte det. Det går ud på, at der foretages en pristalsregulering. Ligesom vore lønninger pristalsreguleres, så skal priserne på fast ejendom også reguleres efter pristalsudviklingen. Det vil nemlig give plads til normalhandlerne i landbruget, de vil ikke blive generet af det. Men der er ét forhold, der generes af det, og det er milliongevinsterne ved de store byer, ved de hurtige handler.

Honoré (KrF):

I august måned under forhandlingerne forud for folketingssamlingen afleverede kristeligt folkeparti til tre andre partier et stykke papir, hvor vi for at få opfyldt augustforligets punkt 9 om kapitalgevinster foreslog, at forligspartierne nedsatte et fællesudvalg med regeringen med henblik på at opfylde målsætningen i augustforligets punkt 9. Regeringen var ikke interesseret i at nedsætte et sådant fællesudvalg, og regeringspartiet var heller ikke; det blev altså ikke til noget. I stedet for valgte regeringen at bryde augustforligets samarbejdsaftale og slutte et andet forlig med to andre partier.

Vi vedkender os en rimelig beskatning af reelle kapitalgevinster, og lovforslag nr. L 51 skulle imødekomme dette, idet vi med forslaget søger at hindre, at rene inflationsgevinster bliver beskattet.

Hjortlund Christensen (DR):

Dette lovforslag, som er fremsat af de fire partier V, KF, CD og kristeligt folkeparti løser jo ingen problemer. Det er simpelt hen den gammelkendte metode at springe over dér, hvor gærdet er lavest.

Man taler om et normalt prisniveau for landbrugsejendomme i bemærkningerne, og der er vel ingen, der er i tvivl om, hvad et normalt prisniveau for landbrugsejendomme ville være. Det vil simpelt hen være den pris, hvor det kan betale sig at arbejde i landbruget med en ganske almindelig afkastning. Men lovforslaget indebærer ganske konkret, at man ønsker, at en unormal prisudvikling

[Hjortlund Christensen]

og et unormalt prisniveau stadig skal hænge ved disse ejendomme. Det er jo det, man siger med dette lovforslag, og det kan vi fra retsforbundets side ikke acceptere.

Det er sagt her fra talerstolen næsten en gang om ugen, og det er sagt nogle gange her i dag, at det er de samfundsskabte værdier, der er årsag til, at man ikke har en normal pris på landbrugsejendomme, således at de kan drives med et udbytte som landbrug. Jeg vil igen henvise til, at vi fra retsforbundets side kommer med et forslag, der udgør en helhed, der løser disse problemer i fællesskab, som både drejer sig om kapitalvindingsskatten og den øvrige skattelovgivning. Det kan da ikke være rigtigt, at man gang på gang kommer med lovforslag, der har et sigte, der ødelægger muligheden for at drive landbrug i Danmark.

Aksel Pedersen (V).

Jeg må sige, at ministeren i det mindste har forstået vort forslag godt og har forklaret det på en god måde for salen. Det siger vi tak for.

Jeg kan ikke lade være med at spørge ministeren, når han efterlyser provenuberegninger, om han egentlig tror, det er så nemt at foretage en provenuberegning for et parti, der ikke har hele det store maskineri at trække på. Vi har flere gange i skatte- og afgiftsudvalget spurgt ministeren: hvad giver f. eks. landbrugets kapitalvindingsskat i provenu? Når ministeren aldrig har kunnet svare, hvordan skulle vi så kunne lave en beregning, som præcis siger, at så og så stort bliver tabet i forhold til det provenu, der tidligere har været?

Jeg vil ikke gå ind i en diskussion om de historiske kendsgerninger vedrørende kapitalvindingsskatten, for her ved hr. Ove Jensen lige så godt som jeg, at der er nogle tal og nogle data, som fremskridtspartiet har døjet med at komme om ved. Det kan vi læse i referaterne af den diskussion, vi har haft tidligere. Det kan ikke betale sig at tage det op på nuværende tidspunkt.

Hr. Kaj Hansen var inde på, at en lettelse ville kapitaliseres. Det er jo et udtryk, man hører mange gange. Men prøv at gå den modsatte vej. Vi lægger en yderligere skat på en vare, og derved gør vi den dyrere. Er det normalt noget, som giver en mindre pris?

Det er i realiteten det, man har forsøgt flere gange i den tid, jeg kan huske, med forskellige skatter. Man har sagt: nu lægger vi den og den skat på jorden for at bremse jordprisen. Og hvad er der sket? Man har lagt skatten oven på jordprisen og yderligere forlangt det for jorden.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg blot sige, at det forslag, som vi kommer med, er jo ligesom det, hr. Bernhard Baunsgaard vil komme med, en lettelse. Jeg forstår, at hr. Bernhard Baunsgaard slet ikke kan døje det system, vi kører på her, hvor vi siger, at almindelige handler i det prisniveau, som er gennemsnittet, skal være fri, men hvor der er exceptionelle fortjenester, dér skærer vi ind. Det er dog sådan, at hvis de radikale vil være med, så står vi forlods med 80 stemmer. Så kan vi spørge: hvor er de radikale? Her var der dog en chance for at lette kapitalvindingsskatten, hvis man har det ønske.

I bemærkningerne vedrørende den foreslåede § 7 A, stk. 7, har vi skrevet, at de seneste vurderinger skal hvile på den beregnede konstante sum, altså kontantvurderingen. Det er en af de ændringer, der er i forhold til tidligere forslag. Endvidere er lovforslaget blevet udvidet – det var hr. Hagen Hagensen inde på og også de andre forslagsstillere – således at det nu er alle ejendomme, det omhandler. Det synes vi er en god udvidelse af lovforslaget.

I øvrigt vil jeg gerne have lov at henvise til mine tidligere indlæg om emnet her i Folketingstidende 1975-76 og 1976-77, både 1. og 2. samling.

Jeg vil gerne have lov til at komme med et hjertesuk. Hvem er det egentlig, man gør glad med den meget ensidige misundelsesskat, som vi kører med her – som i forhold til den skade, den volder reelt, ikke giver store summer til statskassen? Vi måtte for at løse op for en helt uholdbar situation indgå et forlig med socialdemokratiet i 1974-75. Det løste op og har kunnet klare problemet nogenlunde, men som sagt, inflationen vil løbe fra det system, vi dengang gik ind på. Det foreliggende forslag vil kunne fremtidssikre i forhold til forskellige prisudviklinger, og derfor er vi meget glad for at fremsætte det i stedet for.

Man vedtog i augustforliget sidste år, at man skulle lempe beskatningen i forbindelse med familiehandler i en kortvarig periode

[Aksel Pedersen]

indtil 1. januar 1978. Det forslag stemte vi for i venstre, og det *har* sat gang i generati-onsskiftet, selv om det stadig er besværlig-gjort af et gaveafgiftscirkulære, hvorefter man i familiehandler tit ændrer de aftalte priser i forhold til skatteberegningen. Hvor er den socialdemokratiske regerings interesse i at se på, om omsætningen af Danmarks virksomheder sker i et alt for langsomt tempo?

Når vi nu den 1. januar kommer så vidt, at de nye vurderinger skal indgå ved beregning af kapitalvindingsskat, danne grundlaget for familiehandler, så vil vi se, at generationsskiftet går i stå igen. Her er som sagt forslaget, der åbner op for mange handler, og som vil kunne hæve den produktion, som Danmark i meget høj grad har brug for. Men kender jeg ministeren ret, så vil han ikke gå den vej, som i mange lande har givet meget store produktionsresultater. Socialdemokrati-et vil fastholde, at misundelsesprincippet skal råde, og så lade det skade Danmarks økonomi med millionbeløb daglig.

Forslaget her beskatter kun de virkelig samfundsskabte gevinster, mens stigninger, der svarer til almindelig pengeforringelse, friholdes.

Jeg hørte i går, at landbrugsministeren havde tanke om en løbende beskatning af det, han kalder kapitalgevinster. På et eller andet tidspunkt må det gå op for regeringen, at man ikke øger produktionen ved at pålægge skatter, der vil fordyre varerne og dermed besværliggøre konkurrenceevnen på markeder, som er så nødvendige. Hvis landbrugsministeren tror, at man ved at lægge afgifter på får ejendomspriserne ned, så vil virkeligheden i alle tilfælde vise, at det ikke er tilfældet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan næppe tro, at der er nogen tvivl hos andre end hos hr. Aksel Pedersen, men der må ikke være nogen tvivl. Hr. Aksel Pedersen spurgte: hvor er de radikale i dette spørgsmål? Det skal jeg ganske klart trække op. Vi er tilhængere af beskatning af samfundsskabte værdier. Det vil forslag nr. L 51 ikke, og venstre vil det vel heller ikke – jeg kan ikke rigtig finde ud af det. Derfor kan vi ikke støtte lovforslag nr. L 51.

Men vi er tilhængere af, at lige så vel som man har en pristalsregulering af vore lønninger, lige så vel skal vi have en pristalsregulering af de priser, man kan sælge sin faste ejendom til uden at risikere skat. Sådanne forholdene ikke i dag efter den lov, som venstre selv har været med til at gennemføre sammen med socialdemokratiet. Det er derfor vi foreslår, at vi laver en ny lov om kapitalvindingsskat eller særlig indkomstskat, der bygger på en pristalsregulering, så inflationsgevinsterne fritages for beskatning. Jeg synes ikke, det skulle være så svært at forstå, at dér finder man de radikale. Beskatning af de samfundsskabte værdier, ikke beskatning af inflationen, sådan som venstre tidligere har været med til at gennemføre det, og heller ikke det, som venstre nu vil: fritage al samfundsskabte værdistigning for beskatning. Der kan man heller ikke finde os. Led et andet sted!

Kaj Hansen (DKP):

Til hr. Aksel Pedersen vil jeg sige, at han kan i nogen grad have ret i – det kender vi fra andre tilfælde – at afgift på jord og fast ejendom har en tendens til at blive kastet over på køberen, det er korrekt. Men der sker alligevel det, at en del af den samfundsskabte værdi så går i samfundets kasse og kommer hele samfundet til gode. Videre spørger hr. Aksel Pedersen: kan man så ikke gå den modsatte vej og opnå det modsatte resultat? Det kan man altså ikke, for det er klart, at en fritagelse for skatter eller afgifter vil blive kapitaliseret, den vil komme sælgeren til gode, og samfundet vil ikke få noget.

Der er én ting mere, som jeg ikke synes hr. Aksel Pedersen og venstre og andre, der beskæftiger sig med denne sag, rigtig forstår, og det er, at jord er en mangelvare i Danmark. Jord er rationeret, jord kan vi ikke producere, og derfor har jordværdierne skilt sig ud fra de øvrige forbrugsvarer og andre produktionsmidler, som vi kender. Vi kan jo producere de maskiner, vi har brug for, og de radioapparater, vi har brug for osv., men vi kan altså ikke producere mere jord. Der er derfor ikke noget mærkeligt i, at jorden vil blive ved at stige, efterhånden som samfundet udvikler sig og jorden kan blive mere attraktiv dér, hvor den ligger. Hvis man ikke vil forstå, at jorden er en mangelvare og der

[Kaj Hansen]

derfor skal særlige foranstaltninger til, så kommer man ikke problemet til livs.

Man kan udmærket, som vi har foreslået, uden en hård beskatning opnå, at vi efterhånden standser prisstigningerne på jord og fast ejendom, og vi kan også nå dertil, at den prisstigning, der bliver ved ejerskifte, kommer samfundet til gode, uden at de nuværende jord- og ejendomsbesiddere kommer af med en eneste krone. Det må da være tillokkende for venstre, at man kan sige sådan.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forbrugsafgifter. (Ændringer som følge af ændringer i toldloven).

(Lovforslag nr. L 68. Fremsat 20/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Møller Andersen (S):

Dette lovforslag er jo en følge af tingets tidligere vedtagelse af toldloven. Lovforslaget omfatter ændringer i 13 bestående afgiftslove, og man kan nok sige, at der her er tale om en rationalisering. Forholdet er det, at når man har haft ønske om at fritage for afgift i en række tilfælde, har man tidligere hvad angår beregningsgrundlaget kunnet henvise til den gældende toldlov. Det kan man med den ændring, der har fundet sted i toldloven, ikke længere. Derfor dette lovforslag, der i øvrigt derudover ophæver en række ikke særlig anvendte bestemmelser, lige som man foretager nogle redaktionelle æn-

dringer. Socialdemokratiet kan give tilslutning til lovforslaget.

Ove Jensen (FP):

Forslaget er udslag af vort medlemskab af EF, og derfor kan fremskridtspartiet i princippet støtte forslaget. Under udvalgsarbejdet er der tekniske problemer, vi gerne vil have afklaret, men vi kan i øvrigt medvirke til en hurtig udvalgsbehandling.

Ellemann-Jensen (V):

Venstre kan love et sagligt og positivt udvalgsarbejde.

John Winther (KF):

Lovforslaget er, som det allerede er blevet sagt, i store træk et konsekvensforslag af tidligere gennemført lovgivning, og det konservative folkeparti kan derfor tilsige en hurtig og velvillig behandling i udvalget.

Bollmann (CD):

Det forekommer mig ikke urimeligt, at værdireglerne og bestemmelserne om afgiftsfrihed og godtgørelse bringes å jour med EF-reglerne om toldværdi, toldfrihed og godtgørelse.

Også de øvrige tekniske lovændringer kan vi tilslutte os, selv om man må sige, at det er tidligt, at vi nu skal til at gennemføre en ændring af olieafgiftsloven, men med den ret overfladiske behandling, denne lov fik i august, er der vel ikke ret meget at sige til det.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, om han vil tage initiativ til at ændre reglerne for opgørelse af den afgiftspligtige mængde i olieafgiftsloven. Det drejer sig om de virksomheder, der er registreret efter tilgangsmetoden, og ændringen skulle gerne bevirke, at de fremover umiddelbart kan fradrage den mængde olie, der indgår i produktionen eller til andre godtgørelsesberettigede formål. Det forekommer nemlig bagvendt, at disse virksomheder først skal indbetale afgiften, derefter fakturere den til sig selv og endelig fradrage den i løbet af det kommende kvartal over momsregnskabet. Samtidig er det jo et likviditetsspørgsmål for de store virksomheder. Jeg håber derfor, ministeren vil se positivt på forslaget, der naturligvis også må indebære en administrativ lettelse.